

C/2024/2632

22.4.2024

Tožba, vložena 9. februarja 2024 – Pollinis France/Komisija

(Zadeva T-75/24)

(C/2024/2632)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Pollinis France (Pariz, Francija) (zastopnik: A. Bailleux, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi ničnost sklepa Komisije z dne 1. decembra 2023, s katerim je bila zavrnjena zahteva tožeče stranke za notranjo revizijo, ki je bila na podlagi člena 10 Uredbe (ES) št. 1367/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 ⁽¹⁾ vložena v zvezi z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2023/918 ⁽²⁾ (v nadaljevanju: izpodbijani sklep) v delu, v katerem je bilo z njo podaljšano obdobje odobritve aktivne snovi boskalid;
- Komisiji naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: z izpodbijanim sklepom je kršen člen 17 Uredbe (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 ⁽³⁾ v povezavi s previdnostnim načelom, členom 168(1) PDEU, členom 191(2) PDEU ter členoma 35 in 37 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina).

Člena 17 Uredbe 1107/2009 ni mogoče razlagati tako, da Komisiji nalaga, da odobritev podaljša za nedoločen čas, ne glede na število in trajanje prej odobrenih podaljšanj ter ne glede na tveganja, ki bi jih tako podaljšanje lahko povzročilo za zdravje ljudi ali za okolje.

Zlasti za boskalid Komisija svoje odobritve ne more podaljšati za toliko let, saj je Evropska agencija za varnost hrane v zvezi z vlogo za podaljšanje navedla veliko število vprašanj, poleg tega so bili v številnih študijah ugotovljeni resni dvomi o varnosti boskalida tako za zdravje ljudi kot tudi za okolje.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1367/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o uporabi določb Aarhuške konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah v institucijah in organih Skupnosti (UL 2006 L 264, str. 13).

⁽²⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2023/918 z dne 4. maja 2023 o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 540/2011 glede podaljšanja obdobja odobritve aktivnih snovi aklonifen, ametoktradin, beflubutamid, bentiavalikarb, boskalid, kaptan, kletodim, cikloksidim, ciflumetofen, dazomet, diklofop, dimetomorf, etefon, fenazakvin, fluopikolid, fluoksastrobilin, fluorkloridon, folpet, formetanat, Helicoverpa armigera nucleopolyhedrovirus, himeksazol, indolilmaslena kislina, mandipropamid, metalaksil, metaldehid, metam, metazaklor, metribuzin, milbemektin, paklobutrazol, penoksulam, fenmedifam, pirimifos-metil, propamokarb, prokvinazid, protiokonazol, S-metolaklor, Spodoptera littoralis nucleopolyhedrovirus, Trichoderma asperellum (sev T34) in Trichoderma atroviride (sev I-1237) (UL 2023 L 119, str. 160).

⁽³⁾ Uredba (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o dajanju fitofarmaceutskih sredstev v promet in razveljavitvi direktiv Sveta 79/117/EGS in 91/414/EGS (UL 2009 L 309, str. 1).

2. Drugi tožbeni razlog, naveden podredno: za člen 17 Uredbe 1107/2009 je treba na podlagi člena 277 PDEU ugotoviti, da se ne uporablja, ker je v nasprotju s previdnostnim načelom, členoma 168 in 191 PDEU ter členoma 35 in 37 Listine.

Če bi Sodišče ugotovilo, da izpodbijani sklep (in Izvedbena uredba 2023/918) temeljita na pravilni razlagi člena 17 Uredbe 1107/2009, se ta določba v zadevnem postopku na podlagi člena 277 PDEU ne bi smela uporabiti, ker bi bila v nasprotju s previdnostnim načelom, členoma 168 in 191 PDEU ter členoma 35 in 37 Listine. Zato se člen 17 ne bi smel uporabiti in ne bi mogel pomeniti ustrezne pravne podlage za izpodbijani sklep, ki bi ga bilo treba zato razglasiti za ničen.

3. Tretji tožbeni razlog, naveden še bolj podredno: Komisija je naredila napako s tem, da je ugotovila, da so bili izrecni pogoji iz člena 17 Uredbe 1107/2009 izpolnjeni. Komisija je naredila napako s tem, da je ugotovila, da so bili pogoji za podaljšanje, ki so izrecno določeni v členu 17 Uredbe 1107/2009, izpolnjeni:

- Komisija je naredila napako s tem, da je ugotovila, da zamud v postopku podaljšanja ni mogoče pripisati prosilcu za podaljšanje, ne da bi kakor koli preučila vlogo, ki jo je ta prosilec imel pri teh zamudah;
- Komisija je naredila napako s tem, da je ugotovila, da je za preučitev vloge za podaljšanje potrebno podaljšanje obdobja odobritve boskalida za dodatni 2 leti in 8,5 mesecev.
